

Helsingfors/Mariehamn 16.4.2019**Nr 16/19****Hänvisning** Ålands lagtings skrivelse
25.3.2019, nr 43/2019.

Till Justitieministeriet

Ärende Utlåtande över landskapslag om ändring av jaktlagen för landskapet Åland, antagen av lagtinget 25.3.2019.**Landskapslagens bakgrund och huvudsakliga innehåll**

Lagtinget antog 13.6.2018 en landskapslag med samma namn som föreliggande landskapslag. I enlighet med Högsta domstolen utlåtande (27.9.2018, OH 2018/197) förordnade republikens president i beslut 5.10.2018 att landskapslagen i dess helhet skulle förfalla. Landskapslagen innehöll bestämmelser om skydds jakt av björn, varg och lodjur på eget initiativ. I föreliggande landskapslag har strukturen byggts upp på ett annat sätt än i den landskapslag som förordnades att förfalla. De grundläggande bestämmelserna för jakten intas på lagnivå, medan bestämmelser av mer teknisk natur kan utfärdas på förordningsnivå.

Lagstiftningsbehörigheten

Landskapslagen gäller landskapets myndigheter, jakt, allmän ordning och säkerhet samt natur- och miljövård på vilka områden landskapet tillkommer lagstiftningsbehörighet enligt 18 § 1, 6, 10 och 16 punkterna i självstyrelselagen för Åland.

Enligt landskapslagens 28a § 1 mom. får jakt bedrivas på fredat eller fridlyst vilt för att förhindra allvarlig skada på egendom eller för att trygga människors hälsa eller säkerhet. I 28a § 2 mom. berättigas

landskapsregeringen att genom landskapsförordning utfärda bestämmelser om vilka viltarter som får jagas enligt 1 mom., och vilken tid på året som jakt får bedrivas på ifrågavarande arter. Med anledning härav konstaterar Ålandsdelegationen att enligt självstyrelselagens 21 § 1 mom. kan landskapsregeringen med stöd av ett bemyndigande i landskapslag utfärda förordningar i angelägenheter som hör till landskapets behörighet. Genom landskapslag ska dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen eller självstyrelselagen i övrigt hör till området för lag. Ett motsvarande stadgande finns i 80 § 1 mom. i grundlagen. Detta innebär att det tydligt ska framgå hur normgivningsmakten delegeras och vilka områden och vilka angelägenheter delegeringen gäller. Om delegeringen av normgivningsmakten inte uppfyller de krav som grundlagen uppställer, står den i strid med 27 § 1 punkten i självstyrelselagen, som hänför stiftande av grundlag och avvikelser från grundlag till rikets behörighet. I så fall utgör ett delegeringsstadgande en behörighetsöverskridning. Ålandsdelegationen anser att innehållet i delegeringen tillräckligt preciserats i landskapslagen. I 28a § 6 mom. anges att vid tillämpningen av bestämmelserna i paragrafen ska även bestämmelserna i rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer iakttas. Delegeringsbestämmelsen i 28a § 2 mom. kan därför anses uppfylla de krav som anges i självstyrelselagens 21 § 1 mom. och grundlagens 80 § 1 mom. Detta kan även anses gälla i fråga om landskapsregeringens rätt att under de förutsättningar som anges i landskapslagens 31a § tillåta att visst vilt får jagas på ett bestämt område, av en viss person och under en bestämd tid samt att därvid tillåta användningen av förbjudna fångstredskap och -metoder.

Med anledning av att ett av de förutsättningar som i 31a § anges för landskapsregeringens ovan nämnda tillstånd är att förebygga djursjukdomar eller andra hälsorisker för såväl djur som människor, konstaterar Ålandsdelegationen att lagstiftningsbehörigheten gällande smittsamma sjukdomar hos människor och husdjur tillkommer riket enligt självstyrelselagens 27 § 29 och 31 punkter. Förvaltningsbehörigheten gällande bekämpandet av dessa sjukdomar tillkommer landskapet enligt 30 § 9 punkten i sistnämnda lag. En motsvarande bestämmelse som i 31a § finns i 19 § i rikets jaktlag (FFS 615/1993). Bestämmelsen kan till den del den kan anses utgöra riksbehörighet intas i landskapslagen med stöd av 19 § 3 mom. i självstyrelselagen.

Bestämmelsen om jaktbrott kan med stöd av 18 § 25 punkten i självstyrelselagen intas i landskapslagen.

Beträffande bedömningen av landskapslagars förenlighet med EU:s regelverk har en överenskommelse ingåtts 4.3.2009 mellan Ålandsdelegationen och justitieministeriet. Delegationen konstaterar att justitieministeriet beträffande den här aktuella landskapslagen inte inkommit med en i överenskommelsen avsedd bedömning

Ålandsdelegationens utlåtande

Ålandsdelegationen har med beaktande av självstyrelselagens för Åland stadganden funnit att hinder för ikraftträdande av landskapslagen inte föreligger.

Närvarande Ordföranden Lindbäck, ledamöterna Erlandsson, Lampi, Pellonpää och Suviranta.

På Ålandsdelegationens vägnar:

Peter Lindbäck
ordförande

Rainer Åkerblom
sekreterare